

не се поддаватъ на описание. Тѣ само се чувствуватъ и послѣ никога не се забравятъ...“*

Великиятъ Царь прѣкара цѣла недѣля въ Кишиневъ, чувствуванъ тържествено, за да подчъртае повторно увѣрението си въ отличното състояние на прѣдопрѣдѣленото воинство отъ „богатири“, стражъ въ „полѣ брани“ на славянското дѣло...

Царьтъ отпътувалъ на 19 априлий отъ Кишиневъ за древния прѣстолни градъ — Москва, съпровожданъ всрѣдъ триумфъ отъ висша морална побѣда, чувствувана далеко задъ славянскитѣ прѣдѣли, гдѣто има славяни да живѣятъ...

Ето Царьтъ въ древна Москва, посрѣщнатъ всрѣдъ звуковетѣ на „Коль Славенъ“ и екотъ оглушителенъ на „ура!“ Москва посрѣща своя славенъ Царь съ привѣтъ сърдеченъ, знаменателенъ:

„Всемилюстивий Господарю!

„Ти повика на война — и възликува Русия! настана празникъ; като изпрати своитѣ войски на бой, Ти се яви прѣдъ народа въ стѣнитѣ на древния столни градъ — и въздухътъ потрепера отъ викове на признателностъ и на благословение! Никога Твоя смиrenomждъръ народъ не Те е посрѣщалъ съ такова умиление и благодарностъ, както именно сега, като чу Твоя воененъ позивъ, защото е важно и свето настоящето мѣгновение; и отъ Твоето слово, Царю, съвѣстъта и честъта на Русия въздъхнаха свободно, защото знае Твоя народъ, че изтегли меча на Русия, Ти, най-миролюбивиятъ отъ царетѣ, не заради суетна слава, а въ името Христово, за нашитѣ многострадални славяни — братя, — защото Ти поведе своитѣ пол-

* Исторически очеркъ, Комитетъ Царь-Освободителъ, стр. 17.